

Warszawa, dnia 22 maja 2014 r.

Poz. 670

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 12 maja 2014 r.

w sprawie zwalniania żołnierzy zawodowych z zawodowej służby wojskowej

Na podstawie art. 118 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb zwalniania żołnierzy zawodowych, zwanych dalej „żołnierzami”, z zawodowej służby wojskowej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa – ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) organ zwalniający – organ uprawniony do wydania decyzji o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, o którym mowa w art. 115 ust. 1 ustawy, a w odniesieniu do szeregowych zawodowych dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego co najmniej pułkownika (komandora).

§ 3. 1. Dowódca jednostki wojskowej w przypadkach, o których mowa w art. 115 ust. 1 ustawy, doręcza żołnierzowi decyzję zwalniającą go z zawodowej służby wojskowej.

2. Doręczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183).

§ 4. W przypadku wybrania żołnierza na posła, w tym do Parlamentu Europejskiego, lub senatora albo na kierownicze stanowiska państwowe obsadzone na podstawie wyboru oraz do organów wykonawczych samorządu terytorialnego dowódca jednostki wojskowej występuje niezwłocznie do organu zwalniającego, za pośrednictwem organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej. Do wniosku dołącza się zaświadczenie o wyborze.

§ 5. W przypadku odmowy przyjęcia skierowania do wojskowej komisji lekarskiej lub nieusprawiedliwionego niezgłoszenia się do komisji w określonym terminie i miejscu albo niepoddania się badaniom lekarskim, do których żołnierz został zobowiązany, dowódca jednostki wojskowej niezwłocznie występuje do organu zwalniającego, za pośrednictwem organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

§ 6. W przypadku otrzymania niedostatecznej ogólnej oceny w opinii służbowej dowódca jednostki wojskowej występuje niezwłocznie do organu zwalniającego, za pośrednictwem organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej. Do wniosku dołącza się ostateczną lub zweryfikowaną opinię służbową.

§ 7. Żołnierza, który złożył niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne, zwalnia się z zawodowej służby wojskowej niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia w tej sprawie wydanego przez właściwy organ.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 22, poz. 114, Nr 112, poz. 654, Nr 122, poz. 696, Nr 171, poz. 1016 i Nr 236, poz. 1396, z 2013 r. poz. 675, 829, 852 i 1355 oraz z 2014 r. poz. 502.

§ 8. 1. W przypadku odmowy pełnienia zawodowej służby wojskowej na równorzędnym lub wyższym stanowisku służbowym organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe przesyła do organu zwalniającego wniosek o zwolnienie z zawodowej służby wojskowej wraz z oświadczeniem żołnierza o odmowie pełnienia służby na równorzędnym lub wyższym stanowisku służbowym.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do żołnierza, który odmówił objęcia równorzędnego stanowiska służbowego w związku z wymierzeniem kary dyscyplinarnej odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego.

§ 9. 1. Żołnierz składa wypowiedzenie stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej, zwane dalej „wypowiedzeniem”, do organu zwalniającego.

2. Wypowiedzenie przez żołnierza uważa się za dokonane, jeżeli zostało ono złożone za potwierdzeniem odbioru w kancelarii jednostki wojskowej lub wysłane przesyłką poleconą na adres jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni zawodową służbę wojskową.

3. Dowódca jednostki wojskowej, do którego wpłynęło wypowiedzenie żołnierza, przesyła je drogą służbową do organu zwalniającego oraz na piśmie informuje bezpośrednio dyrektora komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr o wypowiedzeniu przez żołnierza stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej w terminie pięciu dni od dnia wpłynięcia do jednostki wojskowej tego wypowiedzenia.

4. Wypowiedzenie powinno być dokonane przez żołnierza w formie pisemnej i powinno zawierać oświadczenie woli żołnierza wskazujące jednoznacznie na zamiar wypowiedzenia przez niego stosunku służbowego.

5. Organ zwalniający informuje bezpośrednio dyrektora komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr o skróceniu okresu wypowiedzenia, o którym mowa w art. 114 ust. 6 ustawy, w terminie pięciu dni od dnia dokonania tej czynności.

6. W przypadku dokonania przez żołnierza wypowiedzenia organ zwalniający wydaje decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, w której określa datę zwolnienia z zawodowej służby wojskowej wynikającą z wypowiedzenia.

7. Wycofanie wypowiedzenia może nastąpić na pisemny wniosek żołnierza, za zgodą organu zwalniającego.

8. Organ zwalniający pisemnie informuje bezpośrednio dyrektora komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr o wyrażeniu zgody na wycofanie wypowiedzenia, w terminie pięciu dni od dnia dokonania tej czynności.

9. Złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 7, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w ust. 6.

§ 10. 1. W przypadku przebywania żołnierza w rezerwie kadrowej i niewyznaczenia go do końca okresu pozostawania w rezerwie kadrowej na stanowisko służbowe organ, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, występuje do organu zwalniającego, jeżeli sam nie jest tym organem, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ zwalniający, ustalając w decyzji datę zwolnienia, określa ją na pierwszy dzień po upływie okresu pozostawania w rezerwie kadrowej.

3. Zwolnienie żołnierza zawodowego przebywającego na urlopie macierzyńskim z zawodowej służby wojskowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, następuje z dniem następującym po ostatnim dniu urlopu macierzyńskiego.

§ 11. W przypadku nieobecności w służbie jednorazowo przez okres trzech dni roboczych, także wtedy, gdy są przedzielone dniami wolnymi od służby lub dodatkowymi dniami wolnymi od służby, która to nieobecność nie została usprawiedliwiona, dowódca jednostki wojskowej występuje do organu zwalniającego, za pośrednictwem organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

§ 12. 1. W przypadkach:

- 1) skazania prawomocnym wyrokiem na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary,
- 2) odmowy wydania lub cofnięcia żołnierzowi wymaganego poświadczenia bezpieczeństwa,
- 3) otrzymania ogólnej oceny dostatecznej w opinii służbowej

– dowódca jednostki wojskowej może wystąpić z wnioskiem do organu zwalniającego, za pośrednictwem organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe, o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się ostateczną lub zweryfikowaną opinię służbową żołnierza.

3. W przypadku gdy organ zwalniający nie uwzględni wniosku, o którym mowa w ust. 1, wyznacza żołnierza na stanowisko służbowe albo kieruje do organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe.

§ 13. 1. W przypadku niewyznaczenia żołnierza na kolejną kadencję organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe występuje z wnioskiem do organu zwalniającego o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

2. Organ zwalniający w przypadku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wydaje decyzję o zwolnieniu żołnierza lub
- 2) wyznacza żołnierza na wolne stanowisko służbowe bądź kieruje go do organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, zwolnienie następuje w terminie określonym w art. 112 ust. 2 ustawy.

§ 14. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej na podstawie art. 112 ust. 1 pkt 5 ustawy może nastąpić po uzyskaniu pisemnej zgody żołnierza na zwolnienie w tym trybie. Zwolnienie powinno nastąpić w dniu uzgodnionym z żołnierzem, przypadającym nie później niż w okresie sześciu miesięcy od wyrażenia zgody na zwolnienie.

§ 15. 1. W przypadkach, o których mowa w § 4–6, 8, 11 i 12, organ zwalniający, wydając decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, określa datę zwolnienia.

2. Zwolnienie żołnierza przebywającego na urlopie macierzyńskim z zawodowej służby wojskowej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, następuje z dniem następującym po ostatnim dniu urlopu macierzyńskiego.

3. Wnioski o zwolnienie z zawodowej służby wojskowej przesyła się do organu zwalniającego wraz z teczką akt personalnych żołnierza.

§ 16. 1. W przypadkach, o których mowa w § 4–6, 8 i 10–13, jeżeli organem uprawnionym do występowania z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej jest organ zwalniający, nie sporządza się wniosku o zwolnienie.

2. W przypadku podjęcia decyzji o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej organ, o którym mowa w ust. 1, informuje organ uprawniony do wyznaczania na stanowisko służbowe, o ile sam nie jest tym organem.

§ 17. Decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej wykonuje:

- 1) dowódca jednostki wojskowej;
- 2) dyrektor komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr – w stosunku do żołnierza pełniącego zawodową służbę wojskową w instytucji cywilnej.

§ 18. 1. Jeżeli dowódca jednostki wojskowej nie może wykonać decyzji o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, informuje o tym niezwłocznie organ zwalniający i podaje przyczyny zwłoki.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ zwalniający przenosi żołnierza do dyspozycji i określa ostateczny termin zwolnienia go z zawodowej służby wojskowej.

§ 19. Rozkazy personalne, o których mowa w art. 115 ust. 3 ustawy, przesyła się niezwłocznie do:

- 1) organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe;
- 2) dyrektora komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

§ 20. Żołnierza, który zrzekł się obywatelstwa polskiego, zwalnia się z zawodowej służby wojskowej z dniem uprawomocnienia się orzeczenia o zrzeczeniu się obywatelstwa polskiego wydanego przez organ właściwy do orzekania w sprawach obywatelstwa.

§ 21. 1. Żołnierza, który został uznany przez wojskową komisję lekarską za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej, zwalnia się z tej służby z dniem, w którym decyzja komisji stała się ostateczna.

2. W razie ustalenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności żołnierza do zawodowej służby wojskowej dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni zawodową służbę wojskową, zwalnia go od wykonywania obowiązków służbowych. Fakt zwolnienia od wykonywania obowiązków służbowych dowódca jednostki wojskowej stwierdza w rozkazie dziennym.

§ 22. 1. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej żołnierza, który osiągnął wiek określony w art. 111 pkt 5 lub art. 111b ust. 2 ustawy, następuje z dniem ukończenia przez niego sześćdziesięciu lub sześćdziesięciu trzech lat.

2. W przypadku żołnierza zajmującego stanowisko służbowe, o którym mowa w art. 111b ust. 1 ustawy, zwolnienie z zawodowej służby wojskowej następuje przed ukończeniem sześćdziesięciu trzech lat, jeżeli w tym czasie został zwolniony z zajmowanego stanowiska służbowego.

§ 23. Zwolnienie żołnierza służby kontraktowej z zawodowej służby wojskowej, jeżeli nie nastąpi zawarcie kolejnego kontraktu, następuje z dniem upływu okresu pełnienia służby określonym w kontrakcie, z zastrzeżeniem art. 111a ustawy.

§ 24. 1. Dokonanie wypowiedzenia przez organ wojskowy w przypadkach określonych w art. 114 ust. 2 ustawy może nastąpić na wniosek organu właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe skierowany do organu wymienionego w art. 114 ust. 4 ustawy.

2. Jeżeli organ właściwy do wypowiedzenia uzna zasadność wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz brak możliwości wyznaczenia żołnierza na inne stanowisko służbowe odpowiadające jego kwalifikacjom zawodowym, dokonuje wypowiedzenia stosunku służbowego.

3. Brak możliwości wyznaczenia żołnierza na inne stanowisko odpowiadające jego kwalifikacjom stwierdza dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

4. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr w przypadku stwierdzenia możliwości wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe odpowiadające jego kwalifikacjom:

- 1) wyznacza żołnierza na stanowisko służbowe, jeżeli jest organem, o którym mowa w art. 44 ust. 1 pkt 5 ustawy, właściwym do wyznaczenia na to stanowisko;
- 2) wskazuje stanowisko służbowe organowi, o którym mowa w art. 44 ust. 1 pkt 1–4 ustawy, w celu wyznaczenia na nie żołnierza.

5. Wycofanie wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na pisemny wniosek organu, który dokonał wypowiedzenia, za zgodą żołnierza, do którego było skierowane wypowiedzenie.

§ 25. Zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej w przypadkach, o których mowa w art. 111 pkt 11–15 ustawy, następuje z dniem uprawomocnienia się orzeczenia odpowiedniego organu.

§ 26. Podstawę wydania rozkazu personalnego o skreśleniu z ewidencji żołnierza, który:

- 1) zmarł lub został uznany za zmarłego – stanowi akt zgonu lub orzeczenie sądu o uznaniu za zmarłego;
- 2) zaginął, gdy jeszcze nie może być wydane orzeczenie sądu o uznaniu za zmarłego – stanowi prawomocne postanowienie prokuratora wojskowego wydane w tej sprawie.

§ 27. W przypadku, o którym mowa w art. 116 ustawy, organ wojskowy, który wydał decyzję lub rozkaz o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, dokonuje, bez zmiany daty zwolnienia, zmiany tej decyzji lub tego rozkazu, określając, że zwolnienie z zawodowej służby wojskowej nastąpiło w drodze wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez organ wojskowy.

§ 28. 1. Zasady kierowania do wojskowej komisji lekarskiej żołnierza, w stosunku do którego jest wykonywana decyzja o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, określają przepisy w sprawie orzekania przez komisję lekarską o zdolności żołnierza do zawodowej służby wojskowej, z tym że skierowanie takiego żołnierza przez dowódcę jednostki wojskowej wykonującego decyzję o zwolnieniu następuje na wniosek żołnierza.

2. Skierowanie do wojskowej komisji lekarskiej nie wpływa na rozliczenie żołnierza z jednostką wojskową oraz zwolnienie go z zawodowej służby wojskowej.

§ 29. 1. Jeżeli żołnierz, w stosunku do którego została wydana decyzja o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, jest w trakcie hospitalizacji w podmiocie leczniczym, dowódca jednostki wojskowej, w której ten żołnierz ostatnio pełnił służbę, doręcza zwalnianemu żołnierzowi decyzję albo wyciąg z rozkazu dziennego o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej lub przesyła kierownikowi tego podmiotu leczniczego tę decyzję albo ten wyciąg w celu doręczenia żołnierzowi.

2. Przebywanie na zwolnieniu lekarskim lub w trakcie hospitalizacji w podmiocie leczniczym nie wpływa na wykonanie decyzji o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej.

§ 30. 1. W przypadku zwolnienia z zawodowej służby wojskowej żołnierza, w stosunku do którego zastosowano tymczasowe aresztowanie albo odbywającego karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego), rozkaz personalny o zwolnieniu przesyła się do dowódcy jednostki wojskowej, w której ten żołnierz ostatnio pełnił służbę, a ponadto w odniesieniu do żołnierza:

- 1) wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie – do sądu, który zastosował ten środek zapobiegawczy, oraz do prokuratora wojskowego, w którego dyspozycji przebywa tymczasowo aresztowany żołnierz;
- 2) odbywającego karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) – do sądu, który wydał wyrok w pierwszej instancji.

2. Dowódca jednostki wojskowej wykonujący rozkaz o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej doręcza za pokwitowaniem tymczasowo aresztowanemu lub skazanemu żołnierzowi rozkaz personalny o zwolnieniu go z zawodowej służby wojskowej.

§ 31. W ramach rozliczenia związanego ze zwolnieniem żołnierza z zawodowej służby wojskowej dowódca jednostki wojskowej w szczególności odbiera od niego broń osobistą i inne uzbrojenie oraz wyekwipowanie, dokumenty służbowe, a także wyposażenie wojskowe, wydane mu na czas pełnienia służby.

§ 32. Skierowanie do wojskowego komendanta uzupełnień następuje w dniu zwolnienia. Dniem zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej jest dzień określony w decyzji o zwolnieniu, z zastrzeżeniem § 18 ust. 2.

§ 33. Dowódca jednostki wojskowej, który wykonał decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, przesyła niezwłocznie do dyrektora komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr oraz organów prowadzących ewidencję żołnierza meldunek o jego zwolnieniu.

§ 34. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 stycznia 2008 r. w sprawie zwalniania żołnierzy zawodowych z zawodowej służby wojskowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 925).

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *T. Siemoniak*